

2. Назар П. С. Основимедичноїетики.П.С.Назар, Ю.Г.Віденський, О.А.Грандо. К.: Здоров'я, 2002. 344 с.

3. Лікарськаетика та медичнадеонтологія – невід'ємніскладовічастининавчально-виховногопроцесу у вищихмедичнихнавчальних закладах: тезидоповідейнавчально-методичноїконференції (12 березня 2009 року). ВНМУ. Вінниця : ВНМУ, 2009. 97 с.

4. Дудікова Л.В. Особливостіформуванняпрофесійноетичноїкомпетентностімайбутніхлікарів у вищихмедичнихнавчальних закладах. URL: [irbis-nbuv.gov.ua > cgi-bin > irbis_nbuv > cgiirbis_64](http://irbis-nbuv.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbuv/cgiirbis_64)

5. Федорова К.В. Формуванняпрофесійно-етичнихякостеймайбутніхлікарів у виховномупросторіввищогомедичногонавчальногозакладу. Старобільськ, 2016. 22с.

Тимошик Олег

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: д.е.н., професор, завідувач кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу ЗУНУ Шкільняк М.М.)

УПРАВЛІННЯ КОМУНАЛЬНОЮ ВЛАСНІСТЮ ТЕРИТОРІАЛЬНОЇ ГРОМАДИ: ОБ'ЄКТИВНА НЕОБХІДНІСТЬ

Комунальне майно належить територіальним громадам — містам, селищам, селам тощо. Управління комунальним майном здійснюють безпосередньо територіальна громада та утворені нею органи місцевого самоврядування — місцева рада та її виконавчі органи — департаменти, відділи тощо[1].

Громадяни мають право контролювати реалізацію державного і комунального майна. Для цього, передусім, слід перевірити, чи взагалі майно обліковане та оприлюднене у реєстрі. До прикладу, реєстри комунальної власності можуть оприлюднювати на офіційних веб-сайтах місцевих рад. А реєстр державної власності повинен оприлюднюватись Фондом державного майна України.

Комунальна власність є матеріальною і фінансовою основою місцевого самоврядування [2]. Вона включає в себе широкий спектр об'єктів як господарського, так і соціально-побутового призначення. Від рівня розвитку комунальної власності та

ефективності використання її складових і всієї системи в цілому залежить якість життя населення територіальної громади. Ефективне вирішення проблем управління об'єктами комунальної власності з врахуванням конкретних потреб об'єднаних територіальних громад є в сучасних умовах важливою функцією органів місцевого самоврядування [3].

Раціональний підхід до питань управління майном комунальної власності підсилює спроможність територіальної громади, дозволяє зробити роботу органів місцевого самоврядування більш прогнозованою, направленою не лише на забезпечення суспільної стабільності, а й на сталий та збалансований розвиток. Це сприяє підвищенню інвестиційної привабливості територіальної громади, оздоровленню клімату для створення та розвитку високоякісних публічних послуг та бізнесу на відповідній території [4].

Разом з тим, «в середньому 10-20 % об'єктів комунальної власності не використовуються взагалі, до 10 % не обліковуються. Близько 30 відсотків майна потребує капітального ремонту [5].

Основними причинами такого стану є:

- недосконалість, а в окремих випадках відсутність законодавчої бази щодо управління об'єктами комунальної власності;
- відсутність реєстрів обліку та використання майна, що знаходиться у розпорядженні громади (внаслідок помилок, халатності, злого умислу);
- неправильна внаслідок помилок, а в окремих випадках цілеспрямовано необґрунтована оцінка вартості комунального майна;
- прийняття неефективних управлінських рішень внаслідок некомпетентності службовців органу місцевого самоврядування;
- відсутність окремих програм органів місцевого самоврядування щодо управління комунальною власністю;
- відсутність дієвих методів оцінки ефективності використання комунального майна [3].

Під ефективним управлінням комунальною власністю слід розглядати комплекс заходів, орієнтованих на управління системою взаємовідносин суб'єктів комунальної власності і суб'єктів господарювання з метою реалізації територіальних і громадських інтересів [3]. Дане визначення дає можливість виділити фактори ефективного управління комунальною власністю, а саме:

1. Цілеспрямованість. Ефективне управління – це комплекс заходів, здійснюваних комунальним власником, оскільки об'єкти комунальної власності перебувають у розпорядженні органів місцевого самоврядування.

2. Характеристики об'єкта управління комунальної власності. Крім комунального майна об'єктом управління є взаємовідносини суб'єктів комунальної власності і суб'єктів господарювання, які визначають ефективність управління.

3. Прибутковість суб'єктів комунального господарювання. Досягнення мети ефективного управління комунальною власністю здійснюється через визначення і реалізацію таких способів впливу органів місцевого самоврядування на процеси формування, використання і примноження комунальної власності, які сприяють економічному зростанню території, підвищенню якості життя та задоволенню потреб жителів даного територіального утворення.

Головним в процесі управління майном є забезпечення належної ефективності функціонування об'єктів комунальної власності. Для досягнення цієї мети, кожному етапу управління повинен відповідати відповідний документ, що має правову силу. Такими в Україні є Конституція України, Закони України «Про місцеве самоврядування в Україні», «Про оренду державного та комунального майна», «Про добровільне об'єднання територіальних громад», «Про передачу об'єктів права державної та комунальної власності».

Крім того, як в будь-якій сфері суспільного життя в системі управління місцевого самоврядування в цілому і комунальній власності зокрема існує два методи впливу: адміністративний та економічний.

Під адміністративним методами, як правило, розуміють прямі розпорядні дії на суб'єкти майнових відносин у формі вказівок, встановлення правил і процедур, які регулюють процеси розподілу і перерозподілу власності, вироблення стандартів управління майном тощо. Вони виключають також визначення умов придбання, створення, перетворення підприємств, організацій та інших суб'єктів, встановлення порядку проведення процедур щодо приватизації, конкурсів, передачі майна в оренду, правил користування природними, водними та іншими ресурсами. Як правило, ці процедури повинні відображатися в прийнятих нормативно-правових актах органів місцевого самоврядування.

Економічні методи регулювання мають цілеспрямований вплив на майнові відносини та інтереси суб'єктів шляхом проведення фінансово-кредитної, бюджетної, податкової та іншої політики. Ці методи управління спрямовані на створення сприятливого економічного середовища господарювання органів місцевого самоврядування з метою забезпечення ефективності комунального господарства і виробництва, інвестиційної привабливості тощо [3].

З метою визначення завдань ефективного управління комунальною власністю необхідно виявити основні проблеми, які виникають в діяльності новостворених об'єднаних територіальних громадах. Однією із них є узгодження інтересів багатьох суб'єктів права власності на території об'єднаних громад, а саме держави (державна власність), областей (обласна комунальна спільна власність), районів (районна комунальна спільна власність), комунальної власності громади та приватної власності жителів території [6].

Використані джерела

1. Що таке державне і комунальне майно та хто ним управляє? URL: <https://ti-ukraine.org/news/shho-take-derzhavne-i-komunalne-majno-ta-hto-nym-upravlyaye/>
2. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 р. No 280/92. URL: http://kodeksy.com.ua/pro_mistseve_samovryaduvannya_v_ukraini/download.htm
3. Шкільняк М.М. Критерії ефективного управління комунальною власністю територіальних громад. URL: <http://inneco.org/index.php/inneco.ua/article/view/236>
4. Інструменти управління майном комунальної власності територіальної громади. Київ, 2020. URL: <https://drive.google.com/file/d/1dSBhghdkW-p9G2EQHKcxHTA6YirWR1Ro/view>
5. Інформація щодо реформування відносин власності в Україні у 2016 році. URL: http://www.spfu.gov.ua/userfiles/pdf/za-rik-2016_10331.pdf
6. Глинська О. В. Територіальна громада, як суб'єкт права комунальної власності. Форум права. 2012. No 2. С.120-125.

Ткачук (Бордун) Ірина

Західноукраїнський національний університет

(науковий керівник: к.е.н., доцент, доцент кафедри менеджменту,
публічного управління та персоналу Крисько Ж.Л.)

МОТИВАЦІЯ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ПРИБУТКОВОСТІ ВИРОБНИЦТВА

У теперішніх умовах становлення нової економічної системи, заснованої на ринкових відносинах, недостатня мотивація персоналу є, часто, обмежуючим фактором, який може знижувати трудову активність організації в цілому.

Ефективність діяльності підприємства більшою мірою залежить від ефективності праці персоналу. Саме тому через зацікавленість працівника у результатах його роботи, при створенні належних умов праці - можна домогтися підвищення прибутковості виробництва.

На жаль, не володіння навиками щодо правильного підходу до мотивації працівників може стати великою проблемою для керівників підприємств. Керівництву необхідно відчувати потреби кожного працівника. Здебільшого керівник мотивує своїх підлеглих лише матеріально, не знаючи, що існує великий спектр індивідуальної та